

Μήπως ο σχολικός εκφοβισμός δεν τελειώνει στο σχολείο; Φοιτητές θύτες και θύματα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[n-BULLYING-large570 \(1\)](#)

Πριν την υπόθεση του Βαγγέλη Γιακουμάκη και την τραγική εξέλιξη που είχε, πολλοί ήταν εκείνοι που νόμιζαν ότι το bullying σταματά στο σχολείο και ότι μετά τα 18 του χρόνια είναι κανείς αρκετά ώριμος για να μην είναι ο θύτης σε τόσο σκληρά περιστατικά ή αρκετά «δυνατός» ώστε να μην πέσει θύμα κοροϊδίας ή εκφοβισμού.

Κάτι τέτοιο φαίνεται και από το πλήθος των ερευνών που επικεντρώνεται σε μαθητές δημοτικού, γυμνασίου και λυκείου χωρίς να δίνεται σημασία στο γεγονός ότι θύματα bullying μπορεί να είναι και φοιτητές.

Αυτό συμβαίνει γιατί με τον όρο σχολικό εκφοβισμό (bullying), όλοι θεωρούν τα μαθητικά τους χρόνια και επίσης τα προγράμματα ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης απευθύνονται σε μαθητές και εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Παρ' ολ' αυτά στο εξωτερικό έχουν γίνει πολλές έρευνες για το πόσο σημαντικό είναι για την ψυχική υγεία των φοιτητών οι εστίες να είναι ασφαλή περιβάλλοντα. Σύμφωνα με το συγγραφέα του βιβλίου «Ending Campus Violence: New Approaches to Prevention», Van Brunt, τα πειράγματα και το bullying επηρεάζουν πολλούς φοιτητές και παρουσιάζεται αύξηση σε ειδικές ομάδες όπως άτομα με διαφορετική σεξουαλική ταυτότητα και προβλήματα ψυχικής υγείας.

Σε έρευνα του University of Indiana το 2011 βρέθηκε ότι το 22% φοιτητών ανέφερε ότι είχε δεχτεί cyberbullying, ενώ το 15% ανέφερε ότι είχε υπάρξει θύμα άλλων μορφών bullying. Πολλοί είναι και οι φοιτητές που γίνονται και μάρτυρες συμφοιτητών τους που έχουν πέσει θύματα. Όπως αποκαλύπτει η ίδια έρευνα το 42% των φοιτητών ανέφερε ότι υπήρξε παρατηρητής και το 8% ότι συμμετείχε και αυτός στον εκφοβισμό.

*Σε συνεργασία με την Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας και Ψυχολόγου (ΜΑ), Χριστίνα Πατίτσα.

Πηγή: [HuffPost Greece](#) – Κατερίνα Νανοπούλου